

รายงานการประชุมเพื่อกำหนดแนวทางการปฏิบัติพิธีการศุลกากรสำหรับการนำของออกไปใช้ในพื้นที่
สัมปทานปิโตรเลียมในทะเลอ่าวไทยนอกบริเวณทะเลอาณาเขต
วันศุกร์ที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เวลา ๐๙.๓๐ น.
ณ ห้องประชุม ๕ อาคาร ๑ ชั้น ๒ กรมศุลกากร

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

กรมศุลกากร	
๑. นายชูชัย อุดมโภชน์	ที่ปรึกษาด้านการพัฒนาระบบสิทธิประโยชน์ทางศุลกากร
๒. นางกฤติกา ปิ่นประเสริฐ	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
๓. นายบุญสืบ บุญญกนก	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านกฎหมาย สำนักกฎหมาย
๔. นางนันทิรา เจ็ดชู	นายด่านศุลกากรมาบตาพุด
๕. นางสาวยุพงค์ บุญอำนวยกิจ	นายด่านศุลกากรสงขลา
๖. นายศักดิ์ชัย สักกะบูชา	ผู้อำนวยการส่วนกฎหมายต่างประเทศ สำนักกฎหมาย
๕. นายไกรสิทธิ์ ชลสินธุ์	ผู้อำนวยการส่วนบริการศุลกากรที่ ๑ ด่านศุลกากรสงขลา
๖. นางสาวบุศราคม แก้วฟ้าณภาคล	นิติกรชำนาญการ สำนักกฎหมาย
๗. นายไพศาล บุญเกษมสิน	นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ
กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ	
๑. นางเปรมฤทัย วนีย์แพทย์	ผู้อำนวยการสำนักบริหารสัมปทานปิโตรเลียม
๒. นางสาวศุภมาศ เล้าสกุล	นักวิชาการเงินและบัญชีชำนาญการพิเศษ
๓. นางสาวสุรีย์ลักษณ์ ตรรกวาทการ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
๔. นางสาวอุสมมา สิงห์รัตนกุล	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ
กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย	
๑. นางสาวรุจิรัตน์ จิตตานนท์	นักการทูตปฏิบัติการ

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

นายชูชัย อุดมโภชน์ ประธานการประชุม ได้กล่าวเปิดการประชุมและแจ้งวัตถุประสงค์ของการจัดประชุมในครั้งนี้ว่า เป็นเรื่องสืบเนื่องจากกรณีที่กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติได้มีหนังสือหารือกรมศุลกากรเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติพิธีการศุลกากรสำหรับการนำของออกไปใช้ในพื้นที่สัมปทานปิโตรเลียมในทะเลอ่าวไทยนอกบริเวณทะเลอาณาเขต ว่าถือเป็นการส่งออกไปนอกราชอาณาจักรหรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อความชัดเจนในข้อกฎหมายและเพื่อเป็นการสร้างแนวทางในการปฏิบัติพิธีการศุลกากรในกรณีดังกล่าวอย่างถูกต้อง กรมศุลกากรจึงมีหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขอความอนุเคราะห์ให้พิจารณาและให้คำวินิจฉัยในประเด็นข้อกฎหมาย โดยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ได้เชิญผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ และผู้แทนกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย เข้าร่วมการประชุมชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ด้วย

อย่างไรก็ดี ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือแจ้งให้กรมศุลกากรหารือประเด็นดังกล่าวร่วมกับกระทรวงพลังงานและกระทรวงการต่างประเทศให้เป็นข้อยุติเสียก่อน เพื่อให้เป็นไปตามขั้นตอนของการบริหารราชการแผ่นดิน เมื่อหารือแล้ว หากยังมีปัญหาทางกฎหมายที่ไม่สามารถหาข้อยุติได้ จึงหารือมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นต่อไป กรมศุลกากรจึงได้จัดให้มีการประชุมระหว่าง ๓ หน่วยงานขึ้น เพื่อดำเนินการตามความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มติที่ประชุม รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ พิจารณาแนวทางการปฏิบัติพิธีการศุลกากรสำหรับการนำของออกไปใช้ในพื้นที่สัมปทานปิโตรเลียมในทะเลอ่าวไทยนอกบริเวณทะเลอาณาเขต

ประธานได้สอบถามความเห็นของผู้แทนกรมสนธิสัญญาและกฎหมายว่า ข้อบทแห่งอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 (United Nations Convention on the Law of the Sea 1982: UNCLOS) ที่กำหนดให้รัฐชายฝั่งสามารถใช้กฎหมายศุลกากรบนเกาะเทียม สิ่งติดตั้ง และสิ่งก่อสร้างในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและเขตไหล่ทวีป ประกอบกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๓๙ ที่ระบุว่าสามารถนำกฎหมายศุลกากรไปใช้เพื่อเก็บภาษีศุลกากรแก๊สสินค้านำเข้าไปยังหรือส่งออกจากเกาะเทียม สิ่งติดตั้ง และสิ่งก่อสร้างในเขตไหล่ทวีปได้ โดยไม่จำเป็นต้องตรากฎหมายขึ้นใหม่นั้น มีขอบเขตเพียงใด และการนำกฎหมายศุลกากรไปใช้บังคับเหนือบริเวณดังกล่าว จะถือได้ว่าเกาะเทียม สิ่งติดตั้ง และสิ่งก่อสร้าง เป็นราชอาณาจักรไทย ในทำนองเดียวกับที่กำหนดไว้ในประมวลรัษฎากรหรือพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ได้หรือไม่ อย่างไรก็ตามเนื่องจากหากถือว่าบริเวณดังกล่าวอยู่นอกราชอาณาจักรแล้ว ผู้ประกอบการจะต้องปฏิบัติพิธีการศุลกากรขาเข้าและขาออกทุกครั้งที่มีการขนส่งของระหว่างชายฝั่งในราชอาณาจักรไปยังสถานประกอบการปิโตรเลียม ที่อยู่ในบริเวณนอกทะเลอาณาเขต ซึ่งจะก่อให้เกิดภาระแก่ผู้ประกอบการเนื่องจากในแต่ละวันมีการขนส่งของในลักษณะดังกล่าวหลายเที่ยวด้วยกัน ประกอบกับหากของใดเป็นของที่ได้รับอนุญาตในการนำเข้าหรือส่งออกตามกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการจะต้องดำเนินการขอใบอนุญาตใหม่ทุกครั้งที่จะนำของจากสถานประกอบการปิโตรเลียม เข้ามาในราชอาณาจักรหรือส่งออกของจากราชาอาณาจักรไปยังสถานประกอบการปิโตรเลียม นอกจากนี้ หากตีความว่าการขนส่งของจากชายฝั่งไปยังสถานประกอบการปิโตรเลียมที่อยู่ในบริเวณนอกทะเลอาณาเขตเป็นการส่งออกแล้ว จะส่งผลให้รัฐต้องคืนภาษีอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัว เช่น ปัจจุบันบริษัท เชฟรอน (ประเทศไทย) จำกัด ได้ยื่นคำร้องขอคืนและยกเว้นภาษีและเงินกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงจากกรมสรรพสามิตสำหรับน้ำมันที่ขนส่งจากชายฝั่งในประเทศไปยังพื้นที่สัมปทานปิโตรเลียมในเขตไหล่ทวีปเป็นจำนวนเงินกว่า ๓,๐๐๐ ล้านบาท ในขณะที่กรมสรรพากรเห็นว่า พื้นที่สัมปทานปิโตรเลียมในเขตไหล่ทวีปถือเป็นราชอาณาจักรตามบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร จึงต้องเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ประกอบการปิโตรเลียม อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี กระทรวงการคลังได้มีหนังสือถึงกรมสรรพสามิตเพื่อขอให้ชะลอการคืนภาษีไว้จนกว่ากรมศุลกากรจะสามารถกำหนดพิธีการศุลกากรสำหรับการขนส่งของดังกล่าวได้แล้ว

นางฉันทิราฯ ได้แสดงความเห็นเพิ่มเติมว่า หากตีความว่าการขนส่งของจากชายฝั่งในประเทศไปยังพื้นที่สัมปทานปิโตรเลียมนอกบริเวณทะเลอาณาเขตเป็นการส่งออก นอกจากจะส่งผลกระทบต่ออากรยกเว้นและคืนภาษี และกองทุนน้ำมันกว่า ๓,๐๐๐ ล้านบาทสำหรับรายบริษัท เชฟรอนฯ ข้างต้นแล้ว ยังส่งผลให้ผู้ประกอบการรายอื่นๆ ดำเนินการเช่นเดียวกับบริษัท เชฟรอนฯ ด้วย โดยผู้ประกอบการจะใช้วิธีการสั่งซื้อน้ำมันจากประเทศสิงคโปร์แล้วนำเข้าไปยังพื้นที่สัมปทานปิโตรเลียมโดยตรง ทำให้ไม่ต้องปฏิบัติพิธีการศุลกากรและไม่ต้องชำระค่าภาษีอากร

เนื่องจากถือว่าพื้นที่สัมปทานปิโตรเลียมดังกล่าวอยู่นอกราชอาณาจักร ทำให้รัฐสูญเสียรายได้จากการจัดเก็บภาษีอากร นอกจากนี้ การตีความว่าการขนส่งของระหว่างชายฝั่งในประเทศและพื้นที่สัมปทานปิโตรเลียมเป็นการส่งออก ยังขัดแย้งกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสรีที่ ๒๘/๒๕๒๕ ที่ระบุว่าก๊าซธรรมชาติที่ขุดเจาะได้ ภายในเขตไหล่ทวีปถือเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ได้จากการขุดเจาะในราชอาณาจักร ดังนั้น การนำก๊าซธรรมชาติดังกล่าว ขึ้นฝั่งทางท่อ จึงไม่ใช่การนำจากนอกราชอาณาจักรเข้ามาในราชอาณาจักรอันจะต้องเสียอากรขาเข้าตามกฎหมาย คุกคาม

นางสาวจิริรัตน์ เห็นว่า ข้อ ๖๐ แห่ง UNCLOS กำหนดให้รัฐชายฝั่งมีเพียง "สิทธิอธิปไตย" ในการสำรวจ และแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และดำเนินกิจการบางอย่างในบริเวณเกาะเทียม สิ่งติดตั้ง และ สิ่งก่อสร้าง ในบริเวณเขตเศรษฐกิจพิเศษเท่านั้น (ข้อ ๘๐ แห่ง UNCLOS กำหนดให้รัฐชายฝั่งมีสิทธิอธิปไตยเหนือ เกาะเทียม สิ่งติดตั้ง และสิ่งก่อสร้าง ในเขตไหล่ทวีปโดยอนุโลมด้วย) รัฐชายฝั่งไม่ได้มี "อำนาจอธิปไตย" เหนือบริเวณ ดังกล่าวแต่อย่างใด ดังนั้น เกาะเทียม สิ่งติดตั้ง และสิ่งปลูกสร้างในอาณาเขตทางทะเลนอกบริเวณทะเลอาณาเขตจึงไม่ ถือเป็นราชอาณาจักรไทย ประกอบกับคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยมีคำวินิจฉัย เรื่องเสรีที่ ๒๓๔/๒๕๕๕ ระบุว่า สถานประกอบการปิโตรเลียม ในเขตไหล่ทวีปไม่ถือเป็นราชอาณาจักรไทย ในกรณีการขนส่งของระหว่างชายฝั่ง ในประเทศกับสถานประกอบการปิโตรเลียม ดังกล่าว

นายไพศาล ได้ขอให้นางสาวจิริรัตน์ พิจารณา ข้อย่อยที่ ๓ ของข้อ ๗๗ แห่ง UNCLOS ที่กำหนดว่า "สิทธิของรัฐชายฝั่งเหนือไหล่ทวีปไม่ได้ขึ้นอยู่กับ การครอบครอง ไม่ว่าจะอย่างแท้จริงหรือเพียงในนาม หรือ กับการประกาศอย่างชัดแจ้งใดๆ" และสอบถามว่านางสาวจิริรัตน์มีความเห็นต่อข้อบทดังกล่าวอย่างไร ทั้งนี้ นายไพศาล ได้เสนอความเห็นของตนต่อข้อบทดังกล่าวว่า แม้รัฐชายฝั่งจะไม่ได้เป็นเจ้าของไหล่ทวีป แต่ก็มีสิทธิ ในบริเวณดังกล่าวได้ โดยไม่ต้องมีการประกาศหรือออกกฎหมายรองรับ เพราะ UNCLOS ได้กำหนดให้สิทธิไว้แล้ว ดังนั้น เมื่อพิจารณาประกอบกับข้อ ๖๐ แห่ง UNCLOS รัฐชายฝั่งมีอำนาจทางตุลาการเหนือเกาะเทียม สิ่งติดตั้ง และ สิ่งก่อสร้างในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ (และเขตไหล่ทวีป) ได้โดยไม่ต้องประกาศ เพราะแม้รัฐชายฝั่งจะไม่ได้ครอบครอง ไหล่ทวีปแต่ก็มีอำนาจในจัดเก็บภาษีได้ และได้เน้นย้ำต่อที่ประชุมว่า สิทธิของรัฐชายฝั่งเหนือไหล่ทวีปไม่ได้ขึ้นอยู่กับ การครอบครอง

นางเปรมฤทัย ได้ตั้งข้อสังเกตว่า การให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ผ่านมา มักพิจารณา จากกฎหมายของแต่ละหน่วยงานเป็นกรณีๆ ไป ตามที่หน่วยงานรัฐขอหารือหรือขอให้ตีความกฎหมาย ทั้งนี้ นางกฤติกา ได้สนับสนุนความเห็นของนางเปรมฤทัย และเพิ่มเติมว่า นอกเหนือจากคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ กฤษฎีกา เรื่องเสรีที่ ๒๓๔/๒๕๕๕ แล้ว ยังมีคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสรีที่ ๒๘/๒๕๒๕ ที่เคย วินิจฉัยไว้ว่า การขนส่งก๊าซธรรมชาติที่ขุดเจาะได้ในเขตไหล่ทวีปถือว่ายู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมาย คุกคาม อันจะมีผลทำให้ไม่ต้องเสียภาษีขาเข้าหรือไม่นั้น คณะกรรมการฯ พิจารณาจากตัวของที่จะขนส่งเป็นหลัก เมื่อก๊าซ ธรรมชาติเป็นปิโตรเลียมตามที่พระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ได้ให้ คำนิยามไว้ ดังนั้น ความหมายของ คำว่า "ราชอาณาจักร" ในกรณีที่น่ามาใช้กับก๊าซธรรมชาติ จึงต้องถือตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายปิโตรเลียม จึง กำหนดให้เขตไหล่ทวีปถือเป็นราชอาณาจักรด้วย การนำก๊าซธรรมชาติจากพื้นที่ดังกล่าวขึ้นฝั่งทางท่อ จึงไม่ใช่การนำ ของจากนอกราชอาณาจักรเข้ามาในราชอาณาจักรแต่อย่างใด นางกฤติกา จึงเห็นว่า น่าจะสามารถยึดแนวทาง การพิจารณาให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ผ่านมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติพิธีการตุลาการสำหรับการ ขนส่งของตามพระราชบัญญัติปิโตรเลียมฯ จากชายฝั่งในราชอาณาจักรไปยังบริเวณแท่นสำรวจได้ด้วย

ในทำนองเดียวกัน เพื่อกำหนดพิธีการศุลกากรสำหรับการขนส่งของตามพระราชบัญญัติปิโตรเลียมฯ ระหว่างชายฝั่งกับพื้นที่สัมปทานปิโตรเลียมนอกบริเวณทะเลอาณาเขต ในขณะที่กฎหมายศุลกากรยังไม่มีบทบัญญัติให้อำนาจศุลกากรในการบังคับใช้กฎหมายในบริเวณดังกล่าวได้อย่างชัดเจน กล่าวคือ ในทางกลับกัน หากจะมีการขนส่งของตามพระราชบัญญัติปิโตรเลียมฯ ระหว่างชายฝั่งในราชอาณาจักรไปยังสถานประกอบการปิโตรเลียมนอกบริเวณทะเลอาณาเขต และเป็นของที่มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในกิจการปิโตรเลียม อาจนำคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสรีที่ ๒๘/๒๕๕๕ ซึ่งสรุปว่า การนำของ (ก๊าซธรรมชาติ) ที่ได้จากแท่นขุดเจาะในบริเวณเขตไหล่ทวีปเข้ามา ไม่ถือเป็น การนำของจากนอกราชอาณาจักรเข้ามาในราชอาณาจักร มาใช้กับการปฏิบัติพิธีการศุลกากรสำหรับของดังกล่าวโดยอนุโลมได้

ในการนี้ นางสาวจิริธินา เห็นด้วยกับความเห็นของนางกฤติกา แต่เพื่อให้การให้ความเห็นของกรมสนธิสัญญาและกฎหมายมีความชัดเจนและสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายภายในประเทศของไทยอย่างแท้จริง นางสาวจิริธินา จึงได้ประสานงานทางโทรศัพท์ไปยังผู้บังคับบัญชา และได้แจ้งผลการหารือต่อที่ประชุมว่า การตีความกฎหมายจะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศเป็นประการสำคัญด้วย เมื่อข้อ ๖๐ แห่ง UNCLOS กำหนดให้สิทธิอธิปไตยแก่รัฐชายฝั่งเหนือเกาะเทียม สิ่งติดตั้ง และสิ่งก่อสร้างในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ย่อมถือได้ว่ากฎหมายไทยมีเขตอำนาจในการบังคับใช้ (Jurisdiction) เหนือบริเวณดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ ให้พิจารณาเป็นกรณีๆ ไป โดยยึดแนวทางคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสรีที่ ๒๘/๒๕๕๕

ทั้งนี้ นายบุญสืบา ได้สอบถามผู้แทนจากกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติว่า ในทางปฏิบัติ ของทุกประเภท รวมถึงของใช้สิ้นเปลือง (Consumable Goods) ที่นำเข้าไปใช้หรือบริโภคบนสถานประกอบการปิโตรเลียม ในบริเวณนอกทะเลอาณาเขต ถือเป็นของที่ใช้ในกิจการปิโตรเลียมทั้งหมดหรือไม่ อย่างไร เพราะหากจะมานิยามของคำว่า ราชอาณาจักรตามกฎหมายปิโตรเลียมมาปรับใช้กับการปฏิบัติพิธีการศุลกากรด้วยแล้ว ของที่มีการขนส่งระหว่างชายฝั่งและสถานประกอบการปิโตรเลียม หรือขนส่งจากประเทศที่สามเข้าไปยังสถานประกอบการปิโตรเลียม โดยตรง จะต้องเป็นของที่ใช้ในกิจการปิโตรเลียมตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ เท่านั้น ซึ่งนางเปรมฤทัย และนางสาวศุภมาส ได้กล่าวอธิบายว่า เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ทุกประเภท ที่ใช้ในการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม รวมทั้งอาหาร ของอุปโภคและบริโภค ที่นำเข้าไปในสถานประกอบการปิโตรเลียมถือเป็นของที่ใช้ในกิจการปิโตรเลียมทั้งสิ้น เพราะผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการปิโตรเลียมจะคิดมูลค่าของดังกล่าวเป็นต้นทุนการผลิตในระบบการจัดทำบัญชีของบริษัทด้วย แต่การจะยกเว้นอากรให้แก่ของใดหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับ การพิจารณาของคณะกรรมการปิโตรเลียม

หลังจากที่ประชุมได้พิจารณาความเห็นของผู้แทนจากทุกหน่วยงานข้างต้นแล้ว ที่ประชุมเห็นว่าการกำหนดพิธีการศุลกากรสำหรับการขนส่งของระหว่างชายฝั่งในราชอาณาจักรและพื้นที่สัมปทานปิโตรเลียมที่ตั้งอยู่นอกทะเลอาณาเขต จะพิจารณาจากของที่จะมีการขนส่งเป็นหลัก หากเป็นของเพื่อใช้ในกิจการปิโตรเลียมแล้ว ให้ถือว่าพื้นที่สัมปทานปิโตรเลียมในบริเวณดังกล่าวเป็นราชอาณาจักรไทย ภายใต้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ปฏิบัติพิธีการศุลกากรสำหรับการค้าชายฝั่งโดยอนุโลม ทั้งนี้ ประธานได้มอบหมายให้สำนักกฎหมาย กรมศุลกากร จัดทำรายงานการประชุมและแจ้งเวียนให้ผู้เข้าร่วมการประชุมฯ จากทุกหน่วยงานทราบ พร้อมทั้งรายงานผลการประชุมให้อธิบดีกรมศุลกากรทราบ เพื่อพิจารณาลงนามในหนังสือตอบข้อหารือของกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติตามมติที่ประชุม ตลอดจนดำเนินการเสนอเรื่องเพื่อให้ปลัดกระทรวงการคลังพิจารณา ลงนามแจ้งแนวทางปฏิบัติในการคืนภาษีน้ำมันให้กรมสรรพสามิตทราบต่อไป

มติที่ประชุม

เห็นชอบและดำเนินการตามมติที่ประชุม

เลิกประชุมเวลา

๑๑.๓๐ น.

นางสาวบุศรา คัม แก้วห่านภาคล ผู้จัดรายการประชุม
นางกฤติกา ปันประเสริฐ ผู้ตรวจรายการประชุม